EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Strasbourg den 13.12.2016
SWD(2016) 461 final

ARBETSDOKUMENT FRÅN KOMMISSIONENS AVDELNINGAR

SAMMANFATTNING AV KONSEKVENSBEDÖMNINGEN

Följedokument till

Förslag till
EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen och förordning (EG) nr 987/2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004
(Text av betydelse för EES och Schweiz)

{COM(2016) 815 final}
{SWD(2016) 460 final}

Sammanfattning

Konsekvensbedömning av förslaget till ändring av delar av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen och av tillämpningsförordningen (EG) nr 987/2009

A. Behov av åtgärder

Varför? Vilket problem behöver åtgärdas?

Förslaget gäller EU-bestämmelserna om samordning av förmåner vid långvarigt vårdbehov, arbetslöshetsförmåner, familjeförmåner samt tillgång till vissa sociala förmåner för personer som står utanför arbetskraften.

När det gäller **förmåner vid långvarigt vårdbehov** har tre problem konstaterats: i) Både enskilda personer och institutioner har svårt att veta vad som gäller, ii) lagstiftningen är otydlig och iii) det finns risk för att man antingen går miste om förmåner eller att dubbla förmåner betalas ut. Detta har lett till att samordningen mellan olika länder av förmåner vid långvarigt vårdbehov inte fungerar effektivt. Totalt 1,8 miljoner försäkrade personer bor i en annan medlemsstat än den där de är sjukförsäkrade. Av dem får 45 000 vårdförmåner medan 35 000 får kontantförmåner. Antalet gränsarbetare som får förmåner vid långvarigt vårdbehov kommer att öka med 11 % under 2020 jämfört med 2013 och med 28 % under 2030.

När det gäller **arbetslöshetsförmåner** är problemen följande: i) Medlemsstaterna tillämpar bestämmelserna om sammanläggning på olika sätt, ii) få personer exporterar sina arbetslöshetsförmåner, iii) arbetslösa personer som bor i en annan medlemsstat än den där de tidigare arbetade (gränsarbetare och andra som arbetar i ett annat land) behandlas inte på ett enhetligt sätt och iv) bestämmelserna om ersättning är inte ändamålsenliga. Följderna av detta är att handläggningen av arbetslöshetsförmåner inte är effektiv, att den ekonomiska bördan fördelas ojämnt och att det är svårt för arbetslösa personer att återintegreras på arbetsmarknaden. År 2014 fanns det uppskattningsvis 91 700 arbetslösa personer som arbetat i ett annat land (53 800 av dem var gränsarbetare), och ungefär 25 000 fall av sammanläggning och 27 300 fall av export rapporterades.

När det gäller **sociala förmåner** har domarna i målen C-140/12 (Brey), C-133/13 (Dano) och C-308/14 (kommissionen mot Förenade kungariket) gjort klart att medlemsstaterna – i den mån direktivet om fri rörlighet tillåter – kan välja att begränsa likabehandling när det gäller särskilda icke avgiftsfinansierade kontantförmåner och andra socialförsäkringsförmåner som personer utanför arbetskraften ansöker om. Denna rättspraxis återspeglas inte i förordningen, vilket leder till brist på öppenhet och insyn. År 2014 fanns det uppskattningsvis 3,7 miljoner rörliga EU-medborgare utanför arbetskraften. Närmare 80 % har rättigheter (uppehållsrätt och/eller rätt till förmåner) tack vare familjemedlemmar som finns i arbetskraften, och har därför rätt till samma behandling som familjemedlemmar till landets egna arbetstagare. Återstående 20 % berörs av den nuvarande otydliga situationen vad gäller deras rätt att ansöka om förmåner i värdlandet.

När det gäller export av **familjeförmåner** har tre problem konstaterats: i) Den jämförbara köpkraften hos de exporterade familjeförmånerna upplevs som orättvis, ii) det finns en risk för att bestämmelserna minskar föräldrarnas incitament att förvärvsarbeta och dela ansvaret för barnomsorg, och iii) administrativa svårigheter, i synnerhet i fråga vissa typer av förmåner som beviljas på grundval av härledda rättigheter. Allt detta innebär utmaningar för myndigheterna och har potentiellt negativa konsekvenser för familjer där en eller båda föräldrarna arbetar i en annan medlemsstat än den stat där deras barn bor. År 2013 exporterades i genomsnitt 1 % av förmånerna för barn till 506 000 barn som bodde i en annan medlemsstat.

Vad förväntas initiativet leda till?

Det övergripande målet är att modernisera lagstiftningen och garantera rättslig klarhet, en rättvis och skälig fördelning av den ekonomiska bördan bland de berördra medlemsstaterna samt att förenkla förvaltningen och tillämpningen av bestämmelserna.

De särskilda målen när det gäller **förmåner vid långvarigt vårdbehov** är följande:

- Skapa ett ändamålsenligt och stabilt regelverk.
- Se till att bördan delas lika mellan medlemsstaterna.
- Åstadkomma rättslig klarhet och insyn för enskilda individer, institutioner och andra berörda parter.

När det gäller **arbetslöshetsförmåner** är målen följande:

- Säkerställa att bestämmelserna om sammanläggning av perioder och beräkning av förmåner tillämpas enhetligt och konsekvent, med hänsyn till hur integrerad arbetstagaren är i en medlemsstat.
- Se till att rörliga arbetstagare i EU omfattas av social trygghet när de söker arbete eller börjar arbeta i en annan medlemsstat.
- Sluta göra åtskillnad mellan gränsarbetare och andra som arbetar i ett annat land vad gäller den stat där de kan ansöka om förmåner samt främja återinträde på arbetsmarknaden.
- Se till att den ekonomiska bördan för arbetslöshetsförmåner fördelas mellan medlemsstaterna i förhållande till de avgifter eller skatter de erhållit och utan en mekanism för ersättning.
- Tillhandahålla en systematisk och administrativt enkel samarbets- och kontrollmekanism för att övervaka hur rättigheterna och skyldigheterna fullgörs för arbetslösa personer som är bosatta i en annan medlemsstat än den som betalar ut förmånerna.

När det gäller **sociala förmåner** är målen följande:

- Se till att bestämmelserna om rättigheter för arbetstagare, arbetssökande och personer som står utanför arbetskraften är klara och tydliga, även när det gäller i vilken utsträckning medlemsstaternas socialförsäkringsinstitutioner får begränsa principen om likabehandling för tillgång till sociala förmåner

När det gäller **familjeförmåner** är målen följande:

- Se till att det finns en tydlig koppling mellan den medlemsstat som utger familjeförmånerna och förmånstagarna.
- Minimera hinder eller negativa incitament för föräldrar att delta på arbetsmarknaden.
- Säkerställa att handläggningen av familjeförmåner sker så snabbt och effektivt som möjligt**.**

Vad är mervärdet med åtgärder på EU-nivå?

För en effektiv och ändamålsenlig samordning krävs att man beaktar förändringar i medlemsstaternas sociala trygghetssystem och i samhället. Åtgärder på EU-nivå kommer att garantera en enhetlig tolkning och ett enhetligt skydd av rörliga EU-medborgares och deras familjemedlemmars rättigheter, vilket medlemsstaterna inte kan uppnå på egen hand.

B. Lösningar

Vilka alternativ, både lagstiftning och andra åtgärder, har övervägts? Finns det ett rekommenderat alternativ? Varför?

När det gäller **förmåner vid långvarigt vårdbehov** har två lagstiftningsåtgärder övervägts (med två delalternativ):

1. Den behöriga medlemsstaten tillhandahåller kontantförmåner vid långvarigt vårdbehov och ersätter kostnaderna för vårdförmåner som tillhandahållits av bosättningsmedlemsstaten (i linje med de befintliga principerna för sjukförmåner men med förtydliganden).
2. Bosättningsmedlemsstaten tillhandahåller samtliga förmåner vid långvarigt vårdbehov och får ersättning från den behöriga medlemsstaten – 2a) inga tillägg från den behöriga medlemsstaten, 2b) med tillägg.

Tre alternativ förkastades: 1) införande av en skyddsåtgärd, 2) skyldighet för bosättningsstaten att tillhandahålla alla förmåner vid långvarigt vårdbehov utan ersättning och 3) skyldighet för den behöriga medlemsstaten att tillhandahålla alla förmåner vid långvarigt vårdbehov (export).
Alternativ 1 rekommenderas eftersom det garanterar en stabil tillämpning av reglerna.

För **arbetslöshetsförmåner**: Tre lagstiftningsåtgärder övervägdes i syfte att säkerställa en enhetlig tillämpning av **bestämmelserna om sammanläggning av perioder och beräkning av arbetslöshetsförmåner**.

1. Sammanläggning redan efter en dag.
2. Sammanläggning efter en anställningsperiod på a) en månad eller b) tre månader.
3. Referenslönen i en tidigare anställningsstat får användas för beräkning av arbetslöshetsförmåner efter antingen a) en månads eller b) tre månaders anställningsperiod i den behöriga medlemsstaten.
4. Övergripande alternativ för erkännande av försäkringsperioder som kan läggas samman.

Det rekommenderade alternativet är 2b i kombination med dels en skyldighet för den medlemsstat där förmånstagaren tidigare var anställd att tillhandahålla arbetslöshetsförmåner om detta villkor inte uppfylls, dels med det övergripande alternativet. Detta kommer att garantera att det bara krävs en miniminivå av integration i värdmedlemsstaten innan man har rätt att ansöka om arbetslöshetsförmåner och att medlemsstaterna tillämpar reglerna på samma sätt. Dessutom kommer rörliga arbetstagare att omfattas av social trygghet när de inte har

fullgjort denna period i den medlemsstat där de senast förvärvsarbetade.

Två lagstiftningsåtgärder övervägdes i syfte att förlänga minimitiden för **export** av arbetslöshetsförmåner:

1. Förlängning av minimiperioden för export av arbetslöshetsförmåner från tre till sex månader, med möjlighet att exportera förmånen för hela den period under vilken den berörda personen har rätt till den.
2. Förlängning av den period under vilken arbetslöshetsförmånen kan exporteras till att gälla hela den period under vilken den berörda personen har rätt till arbetslöshetsförmåner.

Det rekommenderade alternativet är 1, i kombination med ett förstärkt samarbete mellan de berörda arbetsförmedlingarna för att uppmuntra arbetssökande att söka arbete i andra länder.

Tre lagstiftningsåtgärder övervägdes när det gäller arbetslöshetsförmåner för **gränsarbetare och andra som arbetar i ett annat land**:

1. Ge gränsarbetare möjlighet att välja var de vill ansöka om arbetslöshetsförmåner, på samma sätt som andra personer som arbetar i ett annat land.
2. Ålägga den medlemsstat där arbetstagaren senast förvärvsarbetat skyldighet att betala ut arbetslöshetsförmåner, med delalternativet att a) kräva att gränsarbetarna registrerar sig hos arbetsförmedlingen i den ansvariga medlemsstaten eller b) att ge dem möjligheten att välja om de registrerar sig hos arbetsförmedlingen i den behöriga staten eller i bosättningsstaten
3. Ålägga den medlemsstat där arbetstagaren senast förvärvsarbetat skyldighet att betala ut arbetslöshetsförmåner om gränsarbetaren har arbetat där i minst tolv månader och i annat fall överföra denna skyldighet till bosättningsstaten, med delalternativet att a) kräva att gränsarbetarna registrerar sig hos arbetsförmedlingen i den ansvariga medlemsstaten eller b) att ge dem möjligheten att välja om de registrerar sig hos arbetsförmedlingen i den behöriga staten eller i bosättningsstaten

Det rekommenderade alternativet är 3a, eftersom det är den bästa kompromissen vad gäller skälig och administrativt kostnadseffektiv fördelning av bördan.

När det gäller **sociala förmåner** består de alternativ som övervägts[1] av lagstiftning (ändring av förordningen):

1. a) Tillåta ett undantag från principen om likabehandling i artikel 4 endast när det gäller socialt bistånd.
   b) Tillåta ett undantag från principen om likabehandling i artikel 4 när det gäller ett större urval skattefinansierade förmåner.
   c) Tillåta ett specifikt undantag från likabehandlingsprincipen när det gäller särskilda icke-avgiftsfinansierade kontantförmåner i artikel 70.
2. Stryka sådana särskilda icke-avgiftsfinansierade kontantförmåner som ger en minimiinkomst i förordning (EG) nr 883/2004.
3. Andra åtgärder än lagstiftning har också övervägts (att förtydliga bestämmelserna genom ett meddelande).

Det effektivaste och ändamålsenligaste sättet att åstadkomma rättslig klarhet och insyn, vilket ju är målet, är en kombination av alternativen 1a och 1b.

När det gäller **familjeförmåner** övervägdes – som alternativ till en oförändrad situation – två lagstiftningsåtgärder som gäller kopplingen mellan storleken på familjeförmånerna och de kostnader som uppstår.

1. Indexreglering av familjeförmåner som exporterats till barnets bosättningsstat, a) justering uppåt eller nedåt eller b) endast justering nedåt.
2. Bosättningsstaten har primär behörighet när det gäller utbetalning av familjeförmåner.

Alternativet att avskaffa skyldigheten att exportera familjeförmåner övervägdes men förkastades av rättsliga skäl.

Dessutom övervägdes en övergripande lagstiftningsåtgärd för samordning av barnbidrag. Denna åtgärd omfattade tre alternativ: a) individuella rättigheter för lönerelaterade barnbidrag och en obligatorisk skyldighet för

[1] Domstolens dom i mål 308/14 (kommissionen mot Förenade kungariket) har påverkat konsekvensbedömningen av olika alternativ. Till följd av domen får medlemsstaterna kräva att personer som inte är yrkesverksamma måste uppfylla kraven i direktivet om fri rörlighet för att få tillgång till socialt bistånd eller sociala trygghetsförmåner. Situationen är annorlunda för arbetssökande vars uppehållsrätt följer direkt av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Eftersom denna rapport godkändes av nämnden för lagstiftningskontroll innan domen meddelades har författarna inte nämnvärt ändrat alternativen eller sett över analysen av deras konsekvenser, som inte återspeglar det faktum att personer som står utanför arbetskraften och arbetssökande behandlas olika.

den sekundärt behöriga medlemsstaten att göra undantag från bestämmelserna om förhindrande av sammanträffande av förmåner (dvs. betala ut hela förmånen), b) samma som alternativ a förutom att alla typer av barnbidrag skulle omfattas (lönerelaterade och schablonbelopp) och c) samma som alternativ b men med möjlighet att frivilligt göra undantag från bestämmelserna om förhindrande av sammanträffande av förmåner (dvs. en sekundärt behörig stat kan antingen betala ut hela förmånen eller betala endast mellanskillnaden om dess förmåner är större än i den primärt behöriga staten).

Det rekommenderade alternativet är en oförändrad situation kombinerat med det övergripande alternativet c. Därmed garanteras att huvudansvaret för familjeförmåner ligger kvar hos den medlemsstat där föräldern förvärvsarbetar och betalar skatt och socialförsäkringsavgifter. Det skyddar även familjemedlemmar och värnar om barnets bästa. Det övergripande alternativet c gör det också möjligt att främja en balans mellan arbete och familjeliv under perioder för vård av barn genom att större vikt läggs vid individuella rättigheter och de medlemsstater som aktivt verkar för bättre balans mellan könen kan stödjas utan att denna skyldighet införs.

Vem stöder vilka alternativ?

Vad gäller **förmåner vid långvarigt vårdbehov** stödde åtta medlemsstater grundscenariot (en oförändrad situation)[2], medan två medlemsstater motsatte sig detta alternativ. Att öka den sociala tryggheten för utsatta personer lyftes också fram som en viktig fråga både av icke-statliga organisationer och enskilda personer. Alternativ 1 fick mest stöd från medlemsstaterna (16 för, ingen emot).
Ingen medlemsstat stödde alternativ 2.

Vad gäller **arbetslöshetsförmåner** var reaktionerna blandade bland medlemsstaterna, experter, arbetsmarknadens parter, icke-statliga organisationer och övriga berörda parter, och med undantag för det övergripande alternativet fanns det ingen tydlig majoritet för något alternativ. Majoriteten av de enskilda respondenterna som deltog i det offentliga samrådet förespråkade en förlängning av perioden för export av arbetslöshetsförmåner och gränsarbetares rätt att välja.

Vad gäller **sociala förmåner** stödde elva medlemsstater en ändring av artikel 4 i förordning 883/2004 så att undantag för socialt bistånd tillåts. Två medlemsstater stödde förslaget att stryka särskilda icke-avgiftsfinansierade kontantförmåner från förordningen. Fyra medlemsstater stödde förslaget att tillhandahålla vägledning till myndigheterna. Arbetsmarknadens parter var av olika åsikt. Vissa förespråkade starkare skyddsåtgärder för att se till att de sociala trygghetssystemen inte utsätts för en orimlig börda, medan andra framhöll de potentiella negativa konsekvenserna för utsatta personer. Eftersom dessa åtgärder utgör en kodifiering av rättspraxis ingick de inte i det offentliga samrådet.

Vad gäller **familjeförmåner** stöddes grundscenariot av 17 av 28 medlemsstater. Även icke-statliga organisationer och arbetstagarorganisationer var för förslaget, liksom en majoritet av respondenterna i det offentliga samrådet. Alternativ 1a och 1b fick svagt stöd från medlemsstaterna (fyra medlemsstater förordade alternativ a och ingen alternativ b). Alternativ 2 stöddes som första eller andra alternativ av tio medlemsstater, medan åsikterna var blandade bland de icke-statliga organisationerna, arbetsmarknadens parter och i det offentliga samrådet. De övergripande alternativen togs fram som ett direkt svar på synpunkter från fyra medlemsstater, rådet, parlamentet, arbetsmarknadens parter, rådgivande kommittén för lika möjligheter för kvinnor och män och övriga berörda parter vad gäller behovet av flexiblare arbetsformer för att stödja föräldrar. Eftersom dessa alternativ togs fram under ett senare skede av samrådsförfarandet har enbart informella samråd ägt rum.

C. De rekommenderade alternativens konsekvenser

Vad är nyttan med de rekommenderade alternativen (om sådana alternativ finns, annars anges för huvudsakliga alternativ)?

Förmåner vid långvarigt vårdbehov

Alternativ 1 ger regelverket större rättssäkerhet, öppenhet och insyn samt stabilitet. Ett separat kapitel som kategoriserar bestämmelserna om förmåner vid långvarigt vårdbehov kommer att leda till en tydlig åtskillnad från bestämmelserna om förmåner vid sjukdom och socialt bistånd. Detta kommer att gynna enskilda och institutioner. Genomförandekostnaderna kommer vara låga, eftersom det nuvarande systemet inte ändras radikalt. Genom att jämförelsen av förmåner underlättas kan tvisterna mellan institutionerna minska och tid och

[2] Medlemsstaternas åsikter framförda i administrativa kommissionen för samordning av de sociala trygghetssystemen.

pengar sparas i varje enskilt fall. Alternativet överensstämmer även med målsättningen att öka skyddet för personer med långvarigt vårdbehov.

Arbetslöshetsförmåner
De rekommenderade alternativen säkerställer en starkare koppling mellan de behöriga institutionerna och den sökande. Förslaget som gäller gränsarbetare och beviljande av en längre period för export kommer sannolikt att underlätta återinträde på arbetsmarknaden och därigenom ha en positiv inverkan på rörliga arbetstagare. Avskaffandet av ersättningsförfarandet förväntas överlag ha en positiv inverkan. Förlängningen av perioden för export kommer att öka chanserna till integration på arbetsmarknaden men får inga direkta ekonomiska konsekvenser, eftersom perioden för export aldrig överskrider den rätt till förmåner som ligger till grund för exporten.

Sociala förmåner
Det rekommenderade alternativet kommer att klargöra vilka rättigheter rörliga EU-medborgare har och göra det lättare för dem att fatta välgrundade beslut. Det kan minska regleringskostnaderna (rättegångskostnader och kostnader för juridisk rådgivning) och ge större synlighet åt de befintliga skyddsåtgärderna för det sociala trygghetssystemet i den mottagande medlemsstaten, samtidigt som medborgarnas rättigheter bevaras när de utnyttjar sin rätt till rörlighet.

Familjeförmåner
Grundscenariot har en neutral inverkan. Det övergripande alternativet c kan undanröja negativa incitament för förvärvsarbetande föräldrar att dela ansvaret för barnomsorgen. Det kommer att skapas en tydlig och transparent koppling mellan den medlemsstat som utger förmånen och förmånstagaren, eftersom förmåner endast kan beviljas på grundval av en individuell rätt till förmåner. Alternativet kommer även att förenkla förfarandena och därigenom minska regleringskostnaderna för myndigheter. Dessutom kommer ansökningar att kunna handläggas snabbare.

Initiativet väntas inte ha någon inverkan på miljöfrågor.

Vad är kostnaderna för de rekommenderade alternativen (om sådana alternativ finns, annars anges för huvudsakliga alternativ)?

Förmåner vid långvarigt vårdbehov
Genomförandekostnaderna förväntas vara låga och på lång sikt kommer de att spara tid och pengar i varje enskilt fall för medlemsstaterna

Arbetslöshetsförmåner
Det rekommenderade alternativet vad gäller **sammanläggning av perioder och beräkning av förmåner** kommer troligen inte ha någon betydande inverkan på utgifterna. Utgående från nuvarande regler kan mindre allmänna besparingar förväntas (29 miljoner euro för de 23 rapporterande medlemsstaterna).
En förlängning av **minimiperioden för export** av arbetslöshetsförmåner från tre till sex månader kommer inte få några direkta ekonomiska konsekvenser, eftersom perioden för export aldrig överskrider den period under vilken man har rätt till arbetslöshetsförmåner.
Det rekommenderade alternativet vad gäller arbetslöshetsförmåner för **gränsarbetare** kan leda till en liten ökning av de totala utbetalningarna (442 miljoner euro i stället för 416 miljoner euro i grundscenariot).

Sociala förmåner
En kodifiering av befintlig rättspraxis förväntas inte leda till några betydande kostnader.

Familjeförmåner
Grundscenariot har en neutral inverkan. Det övergripande alternativet c kan innebära att vissa föräldrar går miste om en befintlig rättighet till förmåner på grundval av härledda rättigheter, men inverkan förväntas bli begränsad på grund av den låga graden av efterlevnad i medlemsstaterna vad gäller kravet att bevilja härledda rättigheter när det gäller barnbidrag. Det övergripande alternativet kan också få negativa ekonomiska konsekvenser, eftersom sekundärt behöriga medlemsstater kan komma att betala mer i förmåner. Medlemsstaterna kommer dock att ha möjlighet att välja om de ska låta bli att tillämpa bestämmelserna om förhindrande av sammanträffande av förmåner eller inte, och därmed är de eventuella ekonomiska konsekvenserna frivilliga. Det faktum att undantaget bygger på frivillighet kan minska den positiva inverkan av denna förändring för förvärvsarbetande föräldrar.

Initiativet väntas inte ha någon negativ inverkan på miljöfrågor.

Hur påverkas företagen, särskilt små och medelstora företag och mikroföretag?

Ingen direkt inverkan förväntas för näringslivet, små och medelstora företag eller mikroföretag.

Påverkas medlemsstaternas budgetar och förvaltningar i betydande grad?

Förmåner vid långvarigt vårdbehov:
Ej tillämpligt.

Arbetslöshetsförmåner:
Ej tillämpligt.

Sociala förmåner:
Ej tillämpligt.

Familjeförmåner:
Det övergripande alternativet c kan öka den sekundärt behöriga medlemsstatens utgifter med i genomsnitt 60 %, men medlemsstaterna kommer att ha möjlighet att välja om de ska låta bli att tillämpa bestämmelserna om förhindrande av sammanträffande av förmåner eller inte.

Uppstår andra betydande konsekvenser?

Förmåner vid långvarigt vårdbehov:
De nya bestämmelserna kommer att bidra till en smidigare samordning av förmåner vid långvarigt vårdbehov och därmed till fri rörlighet och vistelse. De kommer att garantera att medborgare med vårdbehov inte missgynnas när de utövar sin rätt till fri rörlighet inom EU.

Sociala förmåner:
Alternativet ger större synlighet åt de skyddsåtgärder som finns i EU:s lagstiftning för att hindra EU-medborgare som står utanför arbetskraften från att utnyttja den mottagande medlemsstatens sociala trygghetssystem för att finansiera sitt uppehälle.

Arbetslöshetsförmåner:
Förlängningen av exportperioden kommer att ge arbetssökande möjlighet att bättre utnyttja den europeiska arbetsmarknaden.

Familjeförmåner:
De övergripande alternativen erbjuder bättre skydd av de grundläggande rättigheterna i förhållande till en familjs rätt (artikel 33.2) att förena familje- och yrkesliv.

D. Uppföljning

När kommer åtgärderna att ses över?

Genomförandet av ändringen kommer att utvärderas av kommissionen fem år efter det att den reviderade rättsliga ramen har börjat tillämpas